

Σχολικό έτος:2017-2018
Ά Λυκείου

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ: <<Η τέχνη του κινηματογράφου >>

Υπεύθυνη καθηγήτρια πληροφορικής :Γεωργούση
Χριστιάνα

Μαθητές: Κοίλια Γεωργία, Κουτσούμπα Ευγενία,
Μπούργου Ιωάννα, Νάκου Λαμπρινή, Τζουβάρα Ειρήνη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Εισαγωγή.....Σελίδα 3
- Ο όρος κινηματογράφος.....Σελίδα 4
- Η ιστορία του κινηματογράφου.....Σελίδα 4
- Ο μεταπολεμικός κινηματογράφος.....Σελίδα 5
- Κινηματογράφος: μέσο ευαισθητοποίησης των ανθρώπων.....Σελίδα 5-6
- Ελληνικός κινηματογράφος.....Σελίδα 6
- Ασιατικός κινηματογράφος.....Σελίδα 6-7
- Γερμανικός εξπρεσιονισμός.....Σελίδα 7
- Έγχρωμος κινηματογράφος.....Σελίδα 7-8
- Βουβός κινηματογράφος.....Σελίδα 8
- Τι είναι 3D ταινία.....Σελίδα 8-9
- 3D ταινίες-μετατροπή 2D σε 3D.....Σελίδα 9
- Η κινηματογραφική παιδεία.....Σελίδα 9-11
- Επίλογος.....Σελίδα 11-14
- Ερωτηματολόγιο.....Σελίδα 15-16
- Συμπεράσματα ερωτηματολογίου.....Σελίδα 17
- Βιβλιογραφία.....Σελίδα 18

Εισαγωγή

Ο κινηματογράφος είναι ίσως ο ταχύτερα εξελισσόμενος καλλιτεχνικός κλάδος. Από την προβολή της πρώτης ταινίας στις αρχές του 20ου αιώνα μέχρι και σήμερα, η πρόοδος του υπήρξε αλματώδης και η πορεία του πάντοτε ανοδική. Στη σύγχρονη κοινωνία του 21ου αιώνα μάλιστα, ο ρόλος του δεν είναι εξ ολοκλήρου ψυχαγωγικός, αφού χρησιμοποιείται από τις εξουσίες ως όργανο προπαγάνδας. Επιβάλλει πρότυπα, τρόπους διασκέδασης, τάσεις στη μόδα, αλλά έχει επίσης και την ικανότητα να διαμορφώνει πολιτικές θέσεις, ιδεολογίες και κοσμοθεωρίες. Στην εργασία μας ταξιδέψαμε αρκετά πίσω στο χρόνο προσπαθώντας να συλλάβουμε το κλίμα που επικρατούσε την εποχή που η έβδομη τέχνη βρισκόταν στην αυγή της ακμάζουσας πορείας της. Καθώς ο κινηματογράφος είναι η τέχνη με την οποία ως έφηβοι έχουμε την συχνότερη επαφή, αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με αυτό στην ερευνητική μας εργασία. Συγκεκριμένα, τα θέματα που μας απασχολούν περισσότερο ήταν η ιστορία δημιουργίας του κινηματογράφου και κάποια σημαντικά φεστιβάλ. Κατά την γνώμη μας ο κινηματογράφος μπορεί να γίνει ένα θεραπευτικό εργαλείο ειδικά για τους έφηβους. Ο κινηματογράφος μας προσφέρει παιδεία, κοινωνική νοημοσύνη, κοινωνιογνωσία, αισθητική καλλιέργεια πνευματική καθώς και ψυχική ανάπτυξη. Συνήθως πολλές ταινίες αποτελούν πολύπλοκα έργα τέχνης προβάλλοντας μέσα από αυτές διάφορες εικόνες που ξεπερνούν την φαντασία και μουσική που σε ταξιδεύει. Σκοπός μας είναι να παρακολουθήσουμε ταινίες, να νιώσουμε τα συναισθήματα των πρωταγωνιστών, να μεταφερθούμε στο κλίμα εκείνης της εποχής και τέλος να καταλήξουμε σε αρχές και αξίες για την ζωή μας.

Ο όρος κινηματογράφος

Ο κινηματογράφος ή αλλιώς σινεμά αποτελεί σήμερα την αποκαλούμενη και έβδομη τέχνη, δίπλα στη γλυπτική, τη ζωγραφική, το χορό, την αρχιτεκτονική, τη μουσική και τη λογοτεχνία. Αρχικά εμφανίστηκε περισσότερο ως μια νέα τεχνική καταγραφής της κίνησης και οπτικοποίησης της, όπως δηλώνει και ο ίδιος ο όρος (κινηματογράφος = κίνηση + γραφή)

Ιστορία του κινηματογράφου

Η πρώτη «πρωτόγονη» προσπάθεια για καταγραφή της κίνησης σε κινηματογραφική μηχανή έγινε γεγονός στις 14 Οκτωβρίου το 1888 στην Μεγάλη Βρετανία, ενώ στην Ελλάδα η προβολή της κινούμενης εικόνας στον κινηματογράφο έγινε εννέα χρόνια αργότερα το 1897. Ο ελληνικός αλλά και ο Βαλκανικός κινηματογράφος ξεκινάει το 1906 με τους αδερφούς Γιαννάκη και Μίλτο Μανάκια που αρχίζουν να κινηματογραφούν στην ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας.

Το 1914 ιδρύεται η κινηματογραφική εταιρία "Άστυ Φιλμ" και αρχίζει η παραγωγή ταινιών μεγάλης διάρκειας. Η Γκόλφω, ένα γνωστό Θεατρικό δραματικό ειδύλλιο, δίνει το σενάριο και είναι η πρώτη Ελληνική ταινία μεγάλου μήκους στην διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Η πρώτη μεγάλη εμπορική επιτυχία έρχεται το 1920 με το φιλμ "Ο Βιλλάρ στα γυναικεία λουτρά του Φαλήρου", στο οποίο είναι σκηνοθέτης, σεναριογράφος και πρωταγωνιστής ο κωμικός ηθοποιός Βιλλάρ. Ο πιο διάσημος κινηματογραφικός αστέρας στα χρόνια του 20 είναι ο Μιχαήλ Μιχαήλ του Μιχαήλ. Την χρονική περίοδο 1928- 1931 μεγαλουργεί η κινηματογραφική επιχείρηση "Νταγκ- Φιλμ" που λειτουργούσε ήδη από το 1918 και ασχολήθηκε με ιστορικές ταινίες και την κινηματογράφιση λογοτεχνικών έργων. Το 1932 παίζεται στους κινηματογράφους η πρώτη ομιλούσα ταινία ο Αγαπητικός της Βοσκοπούλας, της "Ολύμπια Φιλμ" σε σκηνοθεσία Δ. Τσακίρη.

Ο μεταπολεμικός κινηματογράφος

Μέσα στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής που ακολουθεί, ο Φίνος ιδρύει τη «Φίνος Φιλμ» (1942) που έμελλε να σφραγίσει την ιστορία του Ελληνικού κινηματογράφου. Μέσα στην κατοχή γυρίζονται δύο σημαντικές ταινίες, «Η φωνή της καρδιάς» (1943), σε σκηνοθεσία Δ. Ιωαννόπουλου και «Χειροκροτήματα» (1944), σε σκηνοθεσία Γ. Τζαβέλα. Και στις δύο εμφανίζεται στην πρώτη του κινηματογραφική εμφάνιση ο νεαρός πρωταγωνιστής του Θεάτρου Δημήτρης Χορν. Στην ουσία αυτές οι δύο ταινίες είναι που εγκαινιάζουν μια νέα πολύ δημιουργική περίοδο για το ελληνικό σινεμά.

Κινηματογράφος: μέσο ευαισθητοποίησης των ανθρώπων

Πλέον ο κινηματογράφος αποτελεί το πιο σύγχρονο μέσο ευαισθητοποίησης του ανθρώπου για διάφορα θέματα. Ο κινηματογράφος είναι ένα μέσο ψυχαγωγίας που σχεδόν όλοι οι άνθρωποι χρησιμοποιούν για την διασκέδαση τους. Μέσα από τον κινηματογράφο και την παρακολούθηση μιας ταινίας στην τηλεόραση ή ακόμα και στο internet είναι πιο εύκολο να περάσεις στον θεατή ιδέες και να τον ευαισθητοποιήσεις πάνω στο πρόβλημα που παρουσιάζει η ταινία. Επίσης ένα σημαντικό πλεονέκτημα που έχει ο κινηματογράφος είναι η εικόνα. Ένας άνθρωπος μπορεί να καταλάβει κάτι καλύτερα αν το βλέπει και ο κινηματογράφος το προσφέρει αυτό απλόχερα. Βλέποντας μια ταινία ερχόμαστε αντιμέτωποι με τα συναισθήματα των ανθρώπων πιο άμεσα και έτσι είναι πιο εύκολο να συγκινηθεί ο τηλεθεατής. Αυτοί ήταν κάποιοι από τους λόγους που ο κινηματογράφος αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα μέσα ευαισθητοποίησης.

Είδη ταινιών

Τα είδη των ταινιών διακρίνονται σε : κωμωδίες, αισθηματικές, δράματος, δράσης, εγκλήματος, περιπέτειας, μυστηρίου αλλά και φαντασίας. Επίσης σε : ντοκιμαντέρ, μιούζικαλ, αθλητικές, θεατρικές και βιογραφικές.

Επιλέξαμε να αναλύσουμε τον ελληνικό κινηματογράφο, τον ασιατικό κινηματογράφο, τον γερμανικό εξπρεσιονισμό, τον έγχρωμο, τον βουβό κινηματογράφο και την 3D ταινία. Διότι μας τράβηξε περισσότερο το ενδιαφέρον σαν θέματα.

Ο κινηματογράφος επίσης διακρίνεται σε :

Ελληνικός κινηματογράφος

Ο ελληνικός κινηματογράφος ξεκίνησε στις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα, με μικρό αριθμό ταινιών μέχρι το 1940 . Η άνθισή του άρχισε μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, με 4-7 ταινίες το χρόνο μέχρι το 1950 και σταδιακά η παραγωγή αυξήθηκε μέχρι τις 60 ταινίες το 1960. Η χρυσή εποχή του ελληνικού κινηματογράφου ήταν από το 1960 μέχρι το 1973, φτάνοντας μέχρι και τις 97 ταινίες το χρόνο (με μέσο όρο 80 ταινίες το χρόνο). Από το 1974 μέχρι σήμερα, η παραγωγή κυμαίνεται σε πολύ μικρότερα επίπεδα, από 10 ταινίες μέχρι 40 ταινίες το χρόνο.

Ασιατικός κινηματογράφος

Η μικρή αυτή χώρα παράγει ένα προϊόν που δεν μπορείτε να το δείτε σε καμία χώρα του κόσμου, ενώ το Χόλυγουντ ούτε κατά φαντασία μπορεί να το δημιουργήσει. Σε πρώτο πλάνο είναι ασφαλώς οι πολεμικές τέχνες οι οποίες όμως μας έχουν ενθουσιάσει , αφού στις "χορογραφίες" και στο μοντάζ οι Νοτιοκορεάτες είναι απλά άψογοι. Το ξύλο (κοινώς), έχει συνδυαστεί κατάλληλα με το μυστήριο, το σασπένς και την ατμόσφαιρα. Τα στοιχεία θρίλερ, έχουν να κάνουν καθαρά με την αγωνία και την εξέλιξη της κάθε ιστορίας, ενώ η βία και το αίμα είναι το βασικό συστατικό που περιλαμβάνουν και μπορούν να σε καθηλώσουν. Τον ασιατικό κινηματογράφο τον πρωτογνωρίσαμε από δύο ειδών ταινίες: Πρώτον, από τις ταινίες τρόμου, όπως το "The Grudge" ή αλλιώς Κατάρα και φυσικά το "The Ring" που πραγματικά σκόρπισαν τον τρόμο! Δεύτερον, από τις επικές υπερπαραγωγές εποχής, όπως το Τίγρης και Δράκος, τα Ιπτάμενα Στιλέτα, ο Ήρωας και πολλά, πολλά άλλα παρόμοια. Η ταινία κέρδισε 4 βραβεία Όσκαρ, ενώ ήταν υποψήφια σε άλλες έξι

κατηγορίες, συμπεριλαμβανομένης της Καλύτερης Ταινίας. Απέσπασε επίσης 4 βραβεία , μεταξύ των οποίων και βραβείο Καλύτερης Σκηνοθεσίας και Ξενόγλωσσης Ταινίας, Χρυσή Σφαίρα Καλύτερης Ξενόγλωσσης Ταινίας και Καλύτερης Σκηνοθεσίας και βραβείο Καλύτερης Σκηνοθεσίας από την Ένωση Σκηνοθετών Αμερικής.

Γερμανικός εξπρεσιονισμός

Ο γερμανικός εξπρεσιονισμός είναι κίνημα τέχνης, το οποίο έκανε την εμφάνιση του στη Γερμανία μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και μεσουράνησε τη δεκαετία του 1920. Ήταν μέρος του εξπρεσιονιστικού κινήματος που εκδηλώθηκε και σε άλλες χώρες της Ευρώπης όχι μόνο στον κινηματογράφο, αλλά και στην αρχιτεκτονική καθώς και τη ζωγραφική. Απαιτούσε διαδικασία διαχωρισμού των χρωμάτων. Αν και μέχρι τη δεκαετία του 1950, η παραγωγή έγχρωμων ταινιών μειοψηφούσε, κατά τη δεκαετία του 1960 και χάρη στην ανάπτυξη της σχετικής τεχνολογίας, ο έγχρωμος κινηματογράφος επικράτησε.

Έγχρωμος κινηματογράφος

Οι πρώτες έγχρωμες ταινίες εμφανίστηκαν σχεδόν την ίδια εποχή με τις πρώτες ομιλούσες. Μετά το 1927, οπότε και για την εισαγωγή ήχου απαιτήθηκε η υιοθέτηση ενός σταθερού ρυθμού προβολής, που ορίστηκε στα 24 καρέ ανά δευτερόλεπτο, άρχισαν οι πρώτες συστηματικές προσπάθειες για την προσθήκη χρώματος. Το πρώτο καταγεγραμμένο έγχρωμο εμπορικό φιλμ με φυσικά χρώματα, είναι μια οκτάλεπτη βρετανική παραγωγή του 1908. Είχαν προηγηθεί βέβαια από το 1905 κάποιες ταινίες με χρώμα, στις οποίες όμως τα καρέ χρωματίζονταν με το χέρι ένα προς ένα. Οι μέθοδοι αυτοί εγκαταλείφθηκαν όταν τα φιλμ άρχισαν να μεγαλώνουν σε διάρκεια, ενώ έγινε πρακτικά αδύνατη η εφαρμογή τους, όταν άρχισαν να παράγονται και να πωλούνται περισσότερες από μία κόπιες της κάθε ταινίας. Εμφανίστηκαν κάποιες μηχανοποιημένες μέθοδοι χρωματισμού, αλλά και πάλι το αποτέλεσμα δεν ήταν πολύ καλό, ενώ το κόστος τους ήταν μεγάλο.

Βουβός κινηματογράφος

Ο όρος βουβός κινηματογράφος χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις ταινίες (βουβές ταινίες) που δεν είχαν συγχρονισμένο ηχογραφημένο ήχο και πιο συγκεκριμένα δεν είχαν ηχητικούς διαλόγους. Στις βουβές ταινίες οι διάλογοι γίνονται μέσω παντομίμας και κάρτες τίτλων-διαλόγων. Η ιδέα συνδυασμού κινούμενων εικόνων με ήχο είναι παλιά όσο και ο κινηματογράφος αλλά λόγω τεχνικών δυσκολιών ο συγχρονισμός διαλόγων έγινε πρακτικός στο τέλος της δεκαετίας του 1920. Η οπτική ποιότητα των βουβών ταινιών- ειδικά αυτών που δημιουργήθηκαν μετά το 1920- ήταν συχνά πολύ καλή. Όμως υπάρχει η εσφαλμένη αντίληψη ότι αυτές οι ταινίες είναι πρωτόγονες με τα σύγχρονα δεδομένα. Αυτή η αντίληψη υπάρχει λόγω του ότι συχνά οι βουβές ταινίες παίζονται σε λάθος ταχύτητα και λόγω της φθοράς της ταινίας με το πέρασμα του χρόνου.

Τι είναι 3D ταινία;

Μια τρισδιάστατη στερεοσκοπική ταινία είναι μια κινηματογραφική ταινία που ενισχύει την ψευδαίσθηση της αντίληψης βάθους , προσθέτοντας έτσι μια τρίτη διάσταση . Η πιο κοινή προσέγγιση για την παραγωγή 3D ταινιών προέρχεται από τη στερεοσκοπική φωτογραφία. Σε αυτό, χρησιμοποιείται ένα σύστημα κανονικής κάμερας για την καταγραφή των εικόνων όπως φαίνεται από δύο όψεις και ειδικά υλικό προβολής και / ή γυαλιά χρησιμοποιούνται για να περιορίζουν την ορατότητα κάθε εικόνας στο ζεύγος μόνο στο αριστερό ή στο δεξί μάτι του θεατή. Οι ταινίες 3D δεν περιορίζονται στις θεατρικές εκδόσεις. Οι τηλεοπτικές εκπομπές και οι ταινίες απευθείας σε βίντεο έχουν ενσωματώσει παρόμοιες μεθόδους, ειδικά από την εμφάνιση της τρισδιάστατης τηλεόρασης και του Blu-ray 3D .

3D ταινίες

Μετατροπή 2D σε 3D

Δεκάδες ταινίες έχουν πλέον μετατραπεί από 2D σε 3D. Υπάρχουν διάφορες προσεγγίσεις που χρησιμοποιούνται για τη μετατροπή από 2D σε 3D , και κυρίως με μεθόδους βάθους. Ωστόσο, η μετατροπή σε 3D έχει προβλήματα. Οι πληροφορίες δεν είναι διαθέσιμες, καθώς το 2D δεν διαθέτει πληροφορίες για προοπτική προβολή. Ορισμένες τηλεοράσεις διαθέτουν μηχανή 3D για τη μετατροπή του περιεχομένου 2D σε 3D. Συνήθως, σε περιεχόμενο με υψηλό ρυθμό καρέ , ο επεξεργαστής δεν είναι αρκετά γρήγορος και είναι δυνατός ο διαχωρισμός. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε περίεργα οπτικά εφέ.

Η κινηματογραφική παιδεία

Η κινηματογραφική παιδεία μπορεί να συμβάλλει σε μια ρεαλιστικότερη πρόσληψη της πραγματικότητας, ενώνοντας τις γνώσεις των ανηλίκων με τις εμπειρίες του κινηματογράφου των άλλων χωρών. Επίσης υπακούει στην ικανότητα της δημιουργίας περιεχομένου , μετατρέποντας τους θεατές σε ενεργούς και αυτόνομους χρήστες των μέσων. Προσφέρει την δυνατότητα στους θεατές να σκέφτονται με τον δικό τους τρόπο τα υπό-κείμενα από τα οποία πηγάζει και το πραγματικό νόημα. Έχει πιο έντονα καλλιτεχνικά κριτήρια και υψηλές αισθητικές πληροφορίες, οι οποίες συμβάλλουν και στην πολιτισμική ενηλικίωση του ανήλικου θεατή. Σαφές είναι συνήθως ότι η κινηματογραφική παιδεία είναι πιο σύνθετη από ένα πρώτο επίπεδο ανάγνωσης και εξοικείωσης, με την κοινωνική εικόνα του κινηματογράφου, εφόσον είναι ένας «μηχανισμός» χαρούμενης γνώσης, που λειτουργεί ως κανάλι διάδοσης πολιτιστικών, ιδεολογικών, ιστορικών και κοινωνικών ιδεών. Η πρόσληψη αυτών μπορεί να προσφέρει αισθητική και κοινωνική αυτάρκεια στο μαθητή, προκειμένου να μπορέσει να κατανοήσει τον κόσμο γύρω του. Ένα πρόσθετο στοιχείο που ευνοεί την καλλιέργεια της κινηματογραφικής παιδείας είναι η εξοικείωση που έχουν ήδη τα παιδιά με το μέσο της τηλεόρασης, το οποίο χρησιμοποιεί οπτικοακουστικούς κώδικες παρόμοιους με εκείνους του κινηματογράφου. Το κομβικό σημείο εκκίνησης είναι ένα : κάθε παιδί- θεατής είναι και ένας μοναδικός αναγνώστης της

ταινίας, με μοναδική ικανότητα πρόσληψης, αποκωδικοποίησης και κριτικής ανάλυσης του περιεχομένου.

Η οπτική αυτή στηρίζεται σε τρεις δομικούς άξονες :

Την κριτική προσέγγιση (Critical)

Την πολιτιστική προσέγγιση (cultural)

Τη δημιουργική προσέγγιση (Creative)

Κριτική προσέγγιση : Συμβάλλει στην καλλιέργεια των κριτικών δεξιοτήτων και την αξιολόγηση των προϊόντων των ΜΜΕ. Στο πλαίσιο της κινηματογραφικής παιδείας, μπορεί να γίνει σύγκριση του ίδιου έργου ή του θέματος όπως περιγράφεται από διαφορετικούς δημιουργούς.

Πολιτιστική προσέγγιση : Η προσέγγιση αυτή έχει στόχο όχι μόνο την εκμάθηση της κινηματογραφικής γλώσσας αλλά και στην γνωριμία και εξοικείωση με την πολιτιστική πραγματικότητα του 20^{ου} και 21^{ου} αιώνα. Οι μαθητές έχουν τη δυνατότητα να αναγνωρίσουν διαφορετικούς τρόπους αναπαράστασης του συναισθήματος και της γλώσσας του σώματος.

Δημιουργική προσέγγιση : Η δημιουργία και η παραγωγή οπτικοακουστικού περιεχομένου προβάλλεται ως η πιο ψυχαγωγική « στιγμή» της εφαρμογής της κινηματογραφικής παιδείας στην εκπαίδευση, αφού είναι η φάση που δεν αναλύεται πλέον ο κινηματογράφος αλλά δημιουργείται ένα νέο κινηματογραφικό προϊόν από παιδιά- δημιουργούς. Η εκπαίδευση των μαθητών στην κινηματογραφική «γραφή» είναι σημαντική, εφόσον όταν τα παιδιά μπαίνουν στον ρόλο του δημιουργού και φτιάχνουν παιδικές ταινίες, έχουν τη δυνατότητα να αναδείξουν νέους δρόμους ανάλυσης του έργου , νέες μορφές έκφρασης και επικοινωνίας, οι οποίες πιθανόν να διαφεύγουν από τους ενήλικους.

Η επαφή των παιδιών με τον παιδικό κινηματογράφο και τα κινούμενα σχέδια έχει δείξει ότι όταν η κινηματογραφική παιδεία

γίνεται με την σωστή καθοδήγηση από τους εκπαιδευτικούς με κριτική ανάλυση και δημιουργική επεξεργασία του περιεχομένου, τα παιδιά απορροφούνται και συμμετέχουν με ενθουσιασμό στην διαδικασία, ανεξάρτητα το κινηματογραφικό είδος. Ουσιαστικά εκείνο που οι μαθητές χρειάζονται είναι να τους δοθούν οι κατάλληλες ευκαιρίες για να εκφραστούν δημιουργικά, μέσα από τα ΜΜΕ. Τα υπουργεία παιδείας και πολιτισμού αλλά και οι πολιτιστικοί φορείς, να μπορέσουν να συμβάλλουν στην προσπάθεια αυτή ώστε οι καθηγητές και οι μαθητές να δημιουργήσουν ένα κατάλληλο πρόγραμμα κινηματογραφικής εκπαίδευσης, χωρίς απειλές για «κακό βαθμό», καθώς δεν θα υπάρχουν σωστές και λάθος ερμηνείες.

Επίλογος

Στα μαθήματα του project είδαμε ταινίες που αφορούσαν παιδιά και οικογενειακές τους καταστάσεις. Ύστερα από την παρακολούθηση των ταινιών χρειάστηκε να γράψουμε κριτική, στην οποία αναφέραμε τι μηνύματα μας πέρασαν και ποια σημεία μας κίνησαν το ενδιαφέρον. Συζητούσαμε και αναλύσαμε όλες τις ταινίες που είδαμε. Όχι μόνο ταυτιστήκαμε με τους πρωταγωνιστές και τους υπόλοιπους ήρωες, αλλά ακόμη εκφραστήκαμε μέσα από τις οικογένειες και τα περιστατικά που συνέβαιναν. Γενικά οι ώρες του project πέρασαν δημιουργικά και όμορφα διότι όλοι ήρθαμε κοντά. Στα πλαίσια του project επισκεφτήκαμε τη δημοτική πινακοθήκη Άρτας και συναντήσαμε την πρόεδρο της κινηματογραφικής λέσχης κα. Φιλιά Τζαχρήστα. Μας ενημέρωσε σχετικά με την ίδρυση της κινηματογραφικής λέσχης και για τον τρόπο λειτουργίας της. Μας προξένησε εντύπωση για το μεγάλο ενδιαφέρον που δείχνει ο κόσμος της Άρτας για τη λέσχη. Μας έλυσε απορίες για την επιλογή αλλά και για την απόκτηση των ταινιών που προβάλλουν. Υπήρξε οικείο και φιλικό κλίμα, το οποίο μας έκανε να χαρούμε ιδιαίτερα για την γνωριμία με μορφωμένους ανθρώπους, που γυρίζουνε μετά από σπουδές στον τόπο καταγωγής τους και προσπαθούν να συμβάλλουν στην ανάπτυξη του πολιτισμού της πόλης τους. Τέλος,

οι ταινίες που παρακολουθήσαμε είναι πέντε: α) Swing kids β) La famille Belier γ) What we did on our holiday δ) La vie est belle ε) Captain fantastic.

Swing Kids

Το Swing Kids είναι μια αμερικανική μουσική ταινία δράματος του 1993. Έχει διαδραματιστεί πριν τον 2^ο παγκόσμιο πόλεμο, στη Γερμανία, όπου κυριαρχούσε μία «εθνική» αναστάτωση. Μία παρέα αγοριών προσπαθεί να «κουνήσει» τα παιδιά, να κάνουν τη ψυχαγωγία τρόπο ζωής, χωρίς να φοβούνται και να ντρέπονται γι' αυτό. Η μουσική, ο χορός αλλά και γενικά η διασκέδαση επιλέχθηκε από τα παιδιά της εποχής και πήγε «κόντρα» στον Γερμανικό στρατό. Παρόλο, τη σύγκρουση των αξιών οι ίδιοι αποφάσισαν να κάνουν αυτό που θέλουν και συγχρόνως αυτό που είναι σωστό γι' αυτούς, χωρίς να σκέφτονται τις συνέπειες που θα ακολουθήσουν. Στάθηκαν πολύ γενναίοι και υπερασπίστηκαν τα θέλω τους. Μία απόφαση που επηρέασε τις οικογένειες και τους φίλους τους, αφού και τα συγγενικά τους πρόσωπα ήταν αντίθετα σε αυτή την σκέψη τους και προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να τους «αλλάξουν» τα μυαλά. Μέσα από την ταινία αυτή σου δημιουργούνται συναισθήματα φόβου και αγωνίας για την τύχη των πρωταγωνιστών. Επιπλέον, σε βάζει στην θέση των παιδιών αυτών, σου δίνει τη δυνατότητα να καταλάβεις τις δυσκολίες που επικρατούσαν αλλά και τον τρόπο για να αντιμετωπίσουν προβλήματα, όπως την πίεση που δεχόντουσαν από το κοινωνικό σύνολο για να ασπαστούν τις ιδέες του ναζισμού.

La Famillie Belier

Η ταινία la famille Belier είναι μια γαλλική ταινία κωμωδίας - δράματος του 2014. Ήταν μια κοπέλα που ζούσε μαζί με τους γονείς, οι οποίοι αντιμετώπιζαν κάποια προβλήματα υγείας ήταν κωφάλαλοι. Η κοπέλα διέθετε μια μελωδική φωνή που την έκανε να θέλει να την αξιοποιήσει, όμως δεν μπορούσε να το

ακολουθήσει γιατί δεν ήθελε να αφήσει τους γονείς της μόνους τους. Τελικά όμως κατάφερε να το πραγματοποιήσει πηγαίνοντας στην Γαλλία με την συγκατάθεση των γονιών της. Το μήνυμα που πήραμε από αυτήν την ταινία ήταν ότι αν βάλεις στόχους ακόμα και προβλήματα να έχεις μέσα στην οικογένεια σου ακόμα και να είσαι σε δίλλημα με πολύ προσπάθεια και υπομονή θα καταφέρεις τους στόχους σου.

What we did on our holiday

What we did on our holiday είναι μια βρετανική ταινία Θεατρικής κωμωδίας του 2014. Ήταν μια οικογένεια που δεν ήταν δεμένοι μεταξύ τους γιατί έβαζαν πάνω από όλα τον εγωισμό τους καθώς και τα προσωπικά τους προβλήματα με αποτέλεσμα να περνάνε λάθος μηνύματα στα παιδιά τους. Αναγκαστήκαν να υποκρίνονται, μια αγαπημένη οικογένεια για τον έξω κόσμο με αποτέλεσμα αυτό να τους αποφέρει ακόμη περισσότερα προβλήματα. Βέβαια στο τέλος άφησαν στην άκρη τις διαφορές τους και έκαναν μία καινούρια αρχή μαζί, ενωμένοι και αγαπημένοι στα δύσκολα και στα εύκολα , στα καλά καθώς και στα άσχημα της ζωής.

La vie est belle

Είναι ιταλική δραματική κωμωδία παραγωγής 1997. Η ταινία αφηγείται την ιστορία ενός Ιταλού Εβραίου τον Γκουίντο, που πρέπει να επιστρατεύσει όλη του τη φαντασία για να βοηθήσει την οικογένειά του που κρατείται στο ναζιστικό στρατόπεδο. Στο τέλος θυσιάσε την ζωή του ώστε ο γιος του και η πολυαγαπημένη γυναίκα του να ζήσουν και να τον θυμούνται χαρούμενο και αστείο. Να τον θυμούνται σαν ήρωα! Το μήνυμα που μας πέρασε είναι ότι όταν θες κάποιος να είναι χαρούμενος κάνεις τα πάντα ακόμα και να χάσεις την ζωή σου .

Captain Fantastic

Το *Captain Fantastic* είναι μια ταινία του 2016 αμερικανικής παραγωγής, κωμωδίας-δράματος. Η ιστορία επικεντρώνεται σε μια οικογένεια όπου αναγκάζεται από τις περιστάσεις να επανενταχθεί στην κοινωνία η οποία έχει ζήσει απομονωμένη για μια δεκαετία. Στην οικογένεια αυτή υπήρχαν 6 πολύ έξυπνα παιδιά τα οποία ζούσαν έξω από τον πολιτισμό και με διαφορετικές ιδεολογίες αλλά είχαν τις ίδιες και περισσότερες γνώσεις σε σχέση με τα παιδιά που είχαν την άνεση να πάνε σχολείο και να πάρουνε τις γνώσεις που πρέπει. Τέλος, το μήνυμα που πήραμε από αυτή την ταινία ήταν ότι δεν χρειάζεται να έχουν όλοι οι άνθρωποι τα ίδια πιστεύω και τον ίδιο τρόπο ζωής για να καταφέρουν να συνυπάρχουν και να πετύχουν τους στόχους τους.

7. Προτιμάτε κινηματογράφο;

Έγχρωμο **Ασπρόμαυρο**

8. Πόσο συχνά βλέπεις ταινίες;

Κάθε μέρα **Μία φορά την εβδομάδα**

Μία φορά τον μήνα **Καθόλου**

9. Πόσο συχνά πηγαίνεις στον κινηματογράφο;

Μία φορά το μήνα **Μία φορά τον χρόνο** **Ποτέ**

10. Πως προτιμάς να παρακολουθείς ταινίες ;

Με την οικογένεια **Με τους φίλους** **Μόνος**

11. Τον ελεύθερο χρόνο σας προτιμάς να :

Βλέπεις ταινία **Αθλείστε** **Άλλο** .....

12. Επιλέγεις ταινίες σύμφωνα με :

Βραβεία από φεστιβάλ **Πρόταση φίλου**

Αναζήτηση στο διαδίκτυο

13. Εκφράζετε μέσα από τις ταινίες;

Καθόλου **Λίγο** **Πολύ**

14. Ενδιαφέρεστε να δημιουργηθεί κινηματογράφος ή να δοθεί κάποιος χώρος να βλέπετε ταινίες στο μέρος που ζείτε ;

Ναι Όχι

Συμπεράσματα ερωτηματολογίου

Κατά την διάρκεια εξέλιξης της ερευνητικής μας εργασίας μοιράσαμε ερωτηματολόγιο. Τα αποτελέσματα είναι τα εξής: το ποσοστό των αγοριών που απάντησαν είναι 37%, ενώ των κοριτσιών 63%. Από το παραπάνω δυναμικό των συμμετεχόντων το 30% είναι εκπαιδευτικοί και το 70% μαθητές του λυκείου. Στην ερώτηση ποια είδη ταινιών προτιμάτε το 17% επέλεξαν κωμωδία, το 12% δράμα, το 16% ρομαντικές, το 17% φαντασίας, το 26% περιπέτειας και το 12% θρίλερ. Επίσης μας έχουν απαντήσει αν έχουν παρακολουθήσει ποτέ ταινία 3D φορώντας τα ειδικά γυαλιά με το ποσοστό των 67% να είναι θετικό και το 33% αρνητικό. Οι μαθητές αλλά και οι καθηγητές του σχολείου μας συμπλήρωσαν ότι βλέπουν πιο συχνά ταινίες στην τηλεόραση το 49%, στον υπολογιστή το 45% και στον κινηματογράφο το 6%. Επιπλέον το 69% προτίμησε τον ξένο κινηματογράφο, ενώ το 31% τον ελληνικό. Οι περισσότεροι επέλεξαν τον έγχρωμο κινηματογράφο με 86% και με 14% τον ασπρόμαυρο. Στην ερώτηση πόσο συχνά βλέπεις ταινίες απάντησαν ότι το 22% παρακολουθεί κάθε μέρα, το 45% μία φορά την εβδομάδα, το 33% μία φορά τον μήνα και καθόλου το 0%. Το 26% απάντησαν ότι επισκέπτονται τον κινηματογράφο μία φορά τον μήνα, το 41% μία φορά τον χρόνο και ποτέ το 33%. Προτίμησαν επίσης το 15% να παρακολουθεί ταινίες με την οικογένειά τους, το 52% με τους φίλους τους και το 33% μόνοι τους. Τον ελεύθερο τους χρόνο το 32% παρακολουθεί ταινίες, το 42% αθλείται και το 26% είναι κάποιες άλλες διαφορετικές προτιμήσεις τους (όπως ύπνος, διάβασμα, βόλτες). Οι ίδιοι επιλέγουν ταινίες σύμφωνα με βραβεία από φεστιβάλ το 13%, το 54% από πρόταση φίλου και το 33% από αναζήτηση στο διαδίκτυο. Το 8% δεν εκφράζεται καθόλου μέσα από τις ταινίες, το 38% λίγο, ενώ το 54% πολύ. Το

ενδιαφέρον, να δημιουργηθεί κάποιος κινηματογραφικός χώρος στο μέρος που ζούνε για να βλέπουν ταινίες, υπερσχύει με το 88% να απαντάει ναι και το 12% όχι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

[Η χρυσή εποχή του ελληνικού κινηματογράφου](#)

[Αριστοτέλειο Κολλέγιο](#)

https://en.wikipedia.org/wiki/3D_film

[έγχρωμος κινηματογράφος](#)

[wikipediaβουβός κινηματογράφος](#)

[art&theatreδιαφορές κινηματογράφου θεάτρου](#)

<http://project-cinema2013a1.blogspot.gr>